

Україна без бар'єрів. Маломобільні групи населення – хто це?

Поняття «маломобільні групи» часто плутають, вважаючи синонімом до поняття «люди з інвалідністю». Втім, це не зовсім так. Кожен з нас в певні періоди життя належить або може належати до таких людей. Уявіть, маломобільними в тій чи іншій мірі може вважатися від 30 до 50 відсотків українців.

До маломобільних груп відносяться особи, які відчувають труднощі при самостійному пересуванні, одержанні послуг, сприйнятті необхідної інформації або при орієнтуванні у просторі. Це можуть бути люди літнього віку, особи з тимчасовими погіршеннями здоров'я (через травму чи хворобу), вагітні жінки, діти до 7 років, люди з нестандартними розмірами тіла та інші. Функціональні обмеження можуть бути пов'язані з фізичними особливостями людини (інвалідність, літній вік, нестандартні розміри тіла), або її тимчасовими станами (травма, стрес, вагітність). Робити маломобільними нас можуть невдало сконструйовані простори та приміщення. Наприклад, коли особам, які пересуваються на кріслі колісному, або дітям складно спілкуватися з фахівцями за високою реєстраційною стійкою. Або коли батьки не можуть спустити дитячий візочок сходами в багатоквартирному будинку через відсутність ліфту та пандусів.

Важливим на шляху до створення безбар'єрного простору в Україні є облаштування об'єктів фізичного оточення та навколишнього середовища за принципами універсального дизайну, який враховує потреби всіх груп у суспільстві, у тому числі маломобільних.

Міжнародний досвід свідчить про те, що розбудова безбар'єрного простору – це нагальна вимога часу та потужна рушійна сила для розвитку країни. Адже безбар'єрність створює можливості для залучення до активного суспільного життя величезної кількості людей, чий потенціал раніше не використовувався повною мірою. В першу чергу це стосується маломобільних груп населення. Адже вони стикаються з бар'єрами більше за інших.

За матеріалами Міністерства юстиції

